

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi valtion eläkerahastosta annetun lain sekä valtion liikelaitoksista annetun lain 25 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan työntekijäin eläkemaksun pysyvä toteuttaminen vuodesta 1994 alkaen ja asiaa koskevien säännösten sisällyttäminen valtion eläkerahastosta annettuun lakiin. Samalla ehdotetaan eläkerahaston hallintoa kehitettäväksi siten, että rahastolla olisi johtokunta, jossa työmarkkinajärjestöt olisivat

edustettuina. Johtokunta päättäisi rahaston sijoitusperiaatteista ja vastaisi rahastosta.

Esitys liittyy valtion talousarvioesitykseen vuodelle 1994 ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Ehdotetut lait ovat tarkoitettujen tulemaan voimaan vuoden 1994 alusta lukien.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Valtion eläkkeiden rahoitus tapahtui vuoteen 1990 saakka jakojärjestelmän mukaisesti. Vuosittaiset eläkemenot maksettiin valtion tulo- ja menoarviosta. Jakojärjestelmässä tuleviin eläkekustannuksiin ei etukäteen varauduta esimerkiksi rahastoimalla, vaan vuosittain eläkkeisiin varataan varoja vain sen verran mitä eläkkeiden maksamiseen tarvitaan.

Vuoden 1990 alusta lukien tuli voimaan laki valtion eläkerahastosta (1372/89). Tällöin alettiin rahastoimalla varautua valtion vastaisiin eläkemenoihin ja niiden tasaamiseen. Perustettuun valtion eläkerahastoon alettiin kerätä täyden rahastoinnin periaatteella eläkemaksuja valtion virastoilta, laitoksilta ja liikelaitoksilta. Täysin rahastoivassa järjestelmässä rahasto sille saatavine korkotuottoineen riittää kulloinkin karttuneiden eläke-etujen maksamiseen, toisin sanoen eläkemaksu vastaa täysin karttuvaa uutta eläketurvaa.

Valtion eläkerahastoon on vuoden 1993 loppuun mennessä rahastoitu noin 12 miljardia markkaa. Rahaston tuloja ovat lain mukaan ainoastaan virastojen ja laitosten eläkemaksut

ja rahaston varoille saatavat tuotot. Vuonna 1993 on voimassa valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvan henkilön eläkemaksusta annettu laki (1005/92), jonka mukaan vuoden aikana työntekijöiltä perittävä kolmen prosentin suuruisen eläkemaksu on eläkerahaston tuloa. Valtion talousarvion katteeksi rahastosta voidaan vuosittain siirtää kolme neljäsosaa vuotuisesta valtion palvelukseen perustuvasta eläkemenosta. Jäljelle jäävät varat lainataan valtiolle.

Vuoden 1992 tulopoliittisessa ratkaisussa sovittiin työntekijäin eläkemaksun pysyvistä toteuttamisesta vuodesta 1994 lukien. Samalla sovittiin siitä, että työntekijöille järjestetään mahdollisuus osallistua päätöksentekoon työntekijäin eläkemaksusta koostuvien varojen käytöstä. Yksityisen alan työeläkejärjestelmässä työntekijäin eläkemaksusta on jo säädetty laeilla 559—561/93.

Vuoden 1993 alusta tuli voimaan laki siirtämämaksusta muutettaessa valtion virastoja, laitoksia tai liikelaitoksia osakeyhtiöiksi (1341/92). Laki koskee sellaisia valtion yhtiöitämisjärjestelyjä, joissa samanaikaisesti valtion palveluksesta siirrettäviä virka- tai työsuhteessa

olevia niin sanottuja vanhoja työntekijöitä on vähintään 200. Eläkelaitos, jossa uusi valtionyhtiö on työntekijäin eläkelain (395/61) mukaan vakuuttanut työntekijänsä, suorittaa valtion eläkerahastoon siirtymämaksua kymmenen vuoden ajan yhtiöittämisestä.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Työntekijän eläkemaksun lisäksi rahasto saa varoja valtion talousarvion ulkopuolelta edellä mainitusta siirtymämaksusta sekä valtion liikelaitoksilta, joten se ei enää toimi ainoastaan valtion sektorin sisällä. Kuten tulopoliittisessa ratkaisussa sovittiin, olisi valtion eläkerahastointia kehitettävä yksityisen alan työeläkerahastoinnin suuntaan. Työntekijät voisivat vaikuttaa työntekijäin eläkemaksulla kerättyjen varojen sijoittamiseen. Siksi olisi nykyisiä sijoitusperiaatteita muutettava siten, että rahaston varoja voitaisiin sijoittaa valtiontalouden ulkopuolelle.

Esityksessä ehdotetaan, että lakiin valtion eläkerahastosta otetaan säännökset työntekijäin eläkemaksun toteuttamiseksi vuodesta 1994 lukien. Lisäksi ehdotetaan, että rahastolle tulisi johtokunta, joka päättäisi rahaston sijoitustoiminnan periaatteista ja vastaisi rahastosta. Johtokunnan määräisi valtiovarainministeriö ja siinä olisi valtion henkilöstön keskeisten henkilöstöjärjestöjen edustus.

Valtion eläkejärjestelmän piirissä oleville henkilöille ehdotetaan mahdolliseksi järjestää lakisääteisestä eläketurvasta poikkeavaa eläketurvaa. Valtion liikelaitoksille voitaisiin lainata niiden eläkemaksuista koostuvia varoja soveltuvin osin työntekijäin eläkelain mukaisessa eläkejärjestelmässä noudatettavin ehdoin. Valtion talousarvioon voitaisiin siirtää varoja kuten nykyisinkin. Se osuus rahaston varoista, jota ei käytetä siirtoon talousarvioon, sijoiteta tai lainata liikelaitoksille, voitaisiin lainata valtiolle.

Valtion eläkerahastoinnin tarkoituksena on varautua eläkemenojen jyrkkään nousuun ensi vuosisadan alkupuolella. Yksityisen alan eläkejärjestelmän pitkän ajanjakson rahastointitavoite on 1,5 kertaa vuoden palkkasumma vuonna 2010. Valtion eläkerahastoinnissa olisi asianmukaista seurata yksityisen alan rahastointitavoitetta, ottaen huomioon valtion palkkasumman vähenemisen. Tarkoituksena olisi,

että rahaston purkaminen tapahtuisi eläkkeitä maksamalla siten kuin erikseen säädetään.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Vuonna 1993 valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvien noin 230 000 työntekijän kolmen prosentin suuruudesta eläkemaksusta kertyy noin miljardi markkaa. Valtion eläkejärjestelmän piirissä olevien henkilöiden määrä vähenee tulevaisuudessa, mutta vastaavasti työntekijöiden eläkemaksuosuuden on tarkoitus asteittain nousta. Täten on mahdollista, että työntekijäin eläkemaksua suoritetaan valtion eläkerahastolle lähivuosina lähes saman verran kuin vuonna 1993. Tästä voidaan siirtää valtion talousarvion katteeksi korkeintaan yhtä paljon kuin yksityisessä työeläkejärjestelmässä käytetään eläkkeiden taaukseen eli käytännössä noin puolet. Työntekijäin eläkemaksusta jää täten vuosittain lähes 500 miljoonaa markkaa. Tämän summan käytöstä, sekä sellaisten varojen käytöstä, joita ei ole siirretty valtion talousarvion katteeksi tai lainattu liikelaitoksille päättää rahaston johtokunta. Varat voidaan sijoittaa valtiontalouden ulkopuolelle, lainata valtiolle tai jättää rahaston varoiksi valtion keskuskirjanpidossa olevalle yhdystilille. Mikäli yhdystilillä on varoja, voisi valtiovarainministeriö päätöksellään lainata ne.

Rahastointitavoitteen ollessa 1,5 kertaa vuoden palkkasumma vuonna 2010, olisi tavoitteen saavuttamiseksi vuosittain rahastoitava nykyisellä henkilöstömäärällä hieman alle kaksi prosenttia palkkasummasta, kun rahaston muut tulot otetaan huomioon ja korko on 9 prosenttia. Tämä edellyttäisi noin 400 miljoonan markan rahastointia käyvin hinnoin alkuvuosina.

3.2. Organisaatiovaikutukset

Valtion eläkerahastoa hoitaisi valtiokonttori, kuten nykyisin. Rahastolle perustettaisiin johtokunta, jonka kulut maksettaisiin valtiokonttorin varoista.

4. Asian valmistelu

Esitys perustuu vuoden 1992 tulopoliittiseen

ratkaisuun sekä sen pohjalta asetetun valtion eläkerahastotyöryhmän (valtiovarainministeriön työryhmämuistioita 1993:15) muistioon, jos-

sa valtion edustavimmat henkilöstöjärjestöt olivat mukana.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta

1 §. Nykyisen lain mukaan varaudutaan valtion tulevien eläkemenojen maksuun ainoastaan valtion palveluksessa olevien osalta. On tarkoituksenmukaista, että kaikkien valtion eläkejärjestelmien piirissä olevien eläkkeet rahoitetaan samoin tavoin. Valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvat valtio- tai työsuhteessa olevien lisäksi ne henkilöryhmät, joilla on oikeus eläkkeeseen valtion varoista soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin valtion eläkelaisilla (280/66). Tällaisia henkilöryhmiä ovat muun muassa eräiden yksityisten niin sanottujen valtionapulaitosten henkilökunta, yksityisten sosiaali- ja terveydenhuoltoalan niin sanottujen VALTAVA-laitosten henkilökunta, peruskoulun ja lukion opettajat sekä eduskunnan kanslian henkilökunta. Lisäksi on olemassa erillislainsäädäntöä, jonka perusteella valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvat muun muassa Tieteellisten seurain valtuuskunta, sekä eräät kansainväliset yhteisöt, kuten pohjoismaiden ministerineuvoston alaisten Suomessa olevien pohjoismaisten instituuttien henkilöstö, sekä Itämeren merellisen ympäristön suojelukomission henkilöstö.

2 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tekniistä korjausta, jossa valtion tulo- ja menoarvio muutetaan vastaamaan nykyistä nimeä valtion talousarvio. Rahasto olisi valtiokonttorin hoidossa kuten nykyisin. Valtiokonttori hoitaisi rahaston käytännön toimenpiteet.

Pykälän uuteen 2 momenttiin otettaisiin säännökset rahaston johtokunnasta. Johtokunta päättäisi rahaston sijoitusperiaatteista ja vastaisi rahastosta. Johtokunta tekisi periaatteelliset sijoitusratkaisut ja valtiokonttori hoitaisi sijoittamisen käytännössä. Johtokunta vastaisi siitä, että rahastoa hoidetaan asianmukaisesti säännöksiä ja määräyksiä noudattaen.

Johtokunnan määräisi valtiovarainministeriö, joka myös vapauttaisi johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenen tehtävästään sekä vahvistaisi johtokunnan esityksestä rahaston työjärjestyksen.

3 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että rahaston tuloja olisivat valtion virastojen ja laitosten eläkemaksujen lisäksi myös muiden valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvien yhteisöjen eläkemaksut, työntekijäin eläkemaksut ja yhtiöitettyjen valtion laitosten siirtymämaksut.

Pykälään ehdotetaan uutta 2 momenttia, jossa säädettäisiin, että valtion eläkejärjestelmän piirissä oleville henkilöille voidaan järjestää lakisääteisestä eläketurvasta poikkeavaa eläketurvaa. Valtion eläkejärjestelmässä on siirtynyt uusissa palvelussuhteissa vuoden 1993 alusta lukien yksityisen alan työeläkejärjestelmän tasoiseen eläketurvaan. Voimassa olevissa palvelussuhteissa on vastaava siirtyminen tarkoitus toteuttaa vuoden 1995 alusta lukien. Yksityisen alan työeläkejärjestelmässä työnantajan on mahdollista muun muassa työntekijäin eläkelain 11 §:n mukaisilla vapaaehtoisilla lisäeduilla järjestää lakisääteisestä poikkeavaa eläketurvaa. Vastaava mahdollisuus tulisi järjestää valtion eläkejärjestelmään, jolloin järjestelmät olisivat tältäkin osin samantasoiset. Lisätujen käyttäminen olisi poikkeuksellista ja tulisi kyseeseen lähinnä valtion edun vaatiessa. Valtiovarainministeriö määräisi tarkemmin etujen perusteista. Lisäeduista aiheutuvat maksut suoritettaisiin valtion eläkerahastolle.

Koska rahaston tarkoituksena olisi varautua eläkemenojen jyrkkään nousuun, tulisi sitä voida purkaa eläkkeitä maksamalla eläkemenojen ollessa suurimmillaan. Koska tulevia tarpeita ei vielä tarkkaan tiedetä, ehdotetaan pykälän uudessa 3 momentissa säädettäväksi, että rahaston purkamisesta säädetään erikseen.

4 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että työnantajan eläkemaksua olisivat velvollisia suorittamaan kaikki työnantajat, joiden

henkilöstö on valtion eläketurvan piirissä. Tämä koskisi siten 1 §:ssä tarkoitettujen henkilöstöryhmien työnantajia. Nykyisen lain mukaan eläkemaksua eläkerahastoon ovat velvollisia suorittamaan ainoastaan valtion virastot ja laitokset sekä valtion liikelaitoksista annetun lain (627/87) 25 §:n nojalla valtion liikelaitokset. Muut yhteisöt, kuntia lukuunottamatta, ovat nykyisin velvollisia suorittamaan eläkemaksun valtiokonttorille. Muutos on johdonmukainen 1 §:ään tehdyn muutoksen kanssa. Lain voimaantulosäännöksen mukaan kuntien velvollisuudesta maksaa työnantajan eläkemaksua säädetään erikseen asetuksella.

Valtioneuvosto määräisi eläkemaksun suorittamisen perusteet. Nykyään virastot ja laitokset maksavat täyden rahastoinnin periaatteella noin 22 %:n suuruisen eläkemaksun. Valtion liikelaitosten maksama työnantajan eläkemaksu on liikelaitoskohtainen ja on suuruudeltaan noin 19—24 %:a palkkasummasta. Vastaisuudessa saattaa olla tarvetta käyttää eläkemaksun perusteena muutakin kuin täyden rahastoinnin periaatetta esimerkiksi liikelaitosten osalta. Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (677/82) 47 §:n (733/92) mukaan laissa tarkoitettujen laitosten eläkemaksu lähenee vuosittain täyden rahastoinnin periaatteella määrättyä maksua. Täten näille laitoksille ei voida heti lain voimaantulosta määrätä maksua täyden rahastoinnin periaatteella. Siksi, ehdotetaan, että laissa ei säädettäisi täydestä rahastoinnista. Valtion eläkejärjestelmä on ainoa työeläkejärjestelmä, jossa nykyisin käytetään täyden rahastoinnin periaatetta.

Pykälän 2 momentissa säädetään nykyään, että valtion liikelaitosten eläkemaksusta säädetään erikseen. Tähän ei olisi enää tarvetta, kun koko valtion eläkejärjestelmän eläkemaksuista säädettäisiin tässä laissa. Ehdotetaan, että 2 momentissa säädettäisiin, että valtion eläkejärjestelmän piirissä olevat työntekijät olisivat velvollisia suorittamaan työntekijäin eläkemaksua. Maksu olisi yhtä suuri kuin yksityisen alan työeläkejärjestelmään vahvistettava työntekijäin eläkemaksu. Vuonna 1994 se on kolmen prosentin suuruinen työntekijän palkasta. Maksua olisivat velvollisia suorittamaan myös kansanedustajat ja valtioneuvoston jäsenet.

Pykälään lisättävässä 3 momentissa säädettäisiin työnantajan velvollisuudesta pidättää eläkemaksu työntekijän ennakkoperintälain 4 §:ssä tarkoitettua palkasta palkanmaksun

yhteydessä. Pidätys on toimitettava myös sellaisesta tulosta, joka on lähdeveron alaista.

Pykälän uudessa 4 momentissa säädettäisiin muutoksenhausta eläkemaksuun. Muutosta haettaisiin soveltuvin osin siten, kuin eläkehakemukseen annettuun päätökseen haetaan muutosta.

5 §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kuitenkin nykyisinkin, että 3/4 eläkemenoa vastaavasta määrästä voitaisiin vuosittain siirtää valtiovarastoon. Eläkemenoksi säädettäisiin kuitenkin koko valtion eläkejärjestelmän eläkemeno yhdenmukaisesti 1 §:ään tehtyjen muutosten kanssa.

Pykälään ehdotettavassa uudessa 2 momentissa säädettäisiin, että rahastossa työntekijäin eläkemaksusta koostuvia varoja voidaan kirjanpidollisesti käsitellä erillisenä rahaston muista varoista. Tämä olisi tarpeen, jotta työntekijäin eläkemaksua voitaisiin valtion eläkejärjestelmässä kohdella samoin kuin yksityisen alan työeläkejärjestelmässä. Momentissa ehdotetaan nimittäin säädettäväksi lisäksi, että valtiovarastoon ei saada siirtää suurempaa osuutta työntekijäin eläkemaksusta koostuvista varoista kuin yksityisen alan työeläkejärjestelmässä käytetään eläkkeistä aiheutuvan vastuun tasaamiseen. Täten valtion eläkejärjestelmässä rahoitettaisiin työntekijäin eläkemaksusta yhtä suuri osuus kuin yksityisen alan työeläkejärjestelmässä.

Pykälän uudessa 3 momentissa ehdotetaan, että valtion liikelaitoksilla olisi mahdollisuus lainata eläkerahaston varoja. Yksityisen alan työeläkejärjestelmässä yrityksillä on niin sanottu automaattinen takaisinlainausoikeus eli ne voivat lainata työnantajamaksusta sen osuuden, jota ei käytetä juoksevien eläkkeiden maksuun. Takaisinlainausoikeus ei koske työntekijäin eläkemaksun osuutta. Täten työnantajat saavat lainata kokonaismaksusta 55 prosenttia. Valtiovarainministeriö määräisi liikelaitosten takaisinlainausoikeuden käytännön toteuttamisesta. Koska liikelaitoksilla ei vielä vuonna 1994 ole suurta tarvetta takaisinlainaukseen ja valtion taloudellinen tilanne on erittäin tiukka, ei liikelaitoksille ole tarkoitus antaa takaisinlainausoikeutta vielä 1994.

Pykälään ehdotetaan uutta 4 momenttia, jossa säädettäisiin, että se osuus rahaston varoista, jota ei siirretä valtiovarastoon, voidaan sijoittaa. Kuten 3 momentissa säädetään, on työntekijäin eläkemaksusta jätettävä osuus siir-

tämättä valtiovarastoon. Rahaston varat olisi sijoitettava turvaavalla ja tuottavalla tavalla.

6 §. Nykyisen lain 6 §:n 1 momentissa säädetään, että se osuus rahaston varoista, jota ei tarvita siirtoon valtiovarastoon, lainataan valtiolle sen mukaan kuin valtiovarainministeriö eduskunnan hyväksymien lainanottovaltuuksien puitteissa päättää. Käytäntönä on ollut se, että rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevien varojen ylittäessä 500 miljoonaa markkaa, on varat 200 miljoonaa markkaa ylittävältä osalta lainattu valtiolle. Rahaston varoina on aina säilytetty vähintään 200 miljoonaa markkaa.

Nyt ehdotetaan säädettäväksi, että valtiolle voidaan lainata se osuus rahaston varoista, jota valtiovarastoon siirron lisäksi ei tarvita valtion liikelaitosten takaisinlainaukseen eikä sijoittamiseen. Rahastosta suoritettaisiin aina ensisijaisesti siirto valtiovarastoon, jota rajoittaa työntekijäin eläkemaksusta jäävä määräosuus. Tämän jälkeen rahaston johtokunta päättäisi rahaston muiden varojen käytöstä. Sikäli kun varoja jätetään rahastoon, voisi valtiovarainministeriö lainata ne talousarviossa olevien menojen suorittamiseen nykyisellä tavalla.

Pykälän 2 momentissa säädetään nykyään, että rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoille ja valtiolle lainatuille varoille maksetaan korkoa, jonka suuruuden valtioneuvosto päättää ottamalla huomioon yleisen korkotason sekä työntekijäin eläkelain mukaisessa eläkejärjestelmässä vakuutusmaksulainalle perittävän koron. Valtioneuvoston asiamäärän karsimiseksi ja menettelyn yhdenmukaistamiseksi yksityisen alan työeläkejärjestelmän kanssa ehdotetaan, että korko olisi aina samansuuruinen kuin yksityisen alan työeläkejärjestelmän vakuutusmaksulainan korko.

7 §. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös rahaston tilinpäätöksen hyväksymisestä.

7 a §. Lakiin ehdotettavaan uuteen pykälään ehdotetaan säännöstä siitä, että eläkemaksun suorituksen viivästymisestä on maksettava vuotuista 16 prosentin suuruista viivästyskorkoa sekä että maksuilla olisi verojen ja maksujen tasoinen ulosottokelpoisuus. Säännös vastaa yksityisen alan työeläkejärjestelmään otettua säännöstä.

7 b §. Lakiin lisättävään uuteen pykälään ehdotetaan säännöstä siitä, että työnantajilla olisi velvollisuus antaa eläkerahastolle tarvittavat tiedot maksujen perintään ja niiden oikeel-

lisuuden varmistamiseen. Säännös vastaa yksityisen alan työeläkejärjestelmään otettua säännöstä.

1.2. Laki valtion liikelaitoksista annetun lain 25 §:n muuttamisesta

25 §. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan säännöstä siitä, että valtion liikelaitosten eläkemaksusta säädetään valtion eläkerahastosta annettussa laissa. Nykyinen säännös siitä, että valtioneuvosto määrää eläkemaksun perusteet tulee tarpeettomaksi, kun liikelaitostenkin eläkemaksusta säädetään valtion eläkerahastosta annettussa laissa ja tarkemmat säännökset asiasta antaa valtiovarainministeriö.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994, koska tulopoliittisessa sopimuksessa 1992 sovittiin, että työntekijäin eläkemaksu toteutetaan pysyvänä järjestelynä vuoden 1994 alusta lukien. Lakien olisi tultava voimaan tänä ajankohtana, jotta kaikilta maan työntekijöiltä voitaisiin pidättää samanlainen eläkemaksu vuoden 1994 alusta lukien. Valtion eläkerahastosta annettua lakia sovellettaisiin palkkaan, joka on maksettu lain voimassaollessa.

Valtion eläkerahastosta annetulla lailla kumottaisiin valtioneuvoston antamat päätökset valtion virastojen ja laitosten sekä liikelaitosten eläkemaksujen perusteista. Asiasta säädettäisiin laissa ja eläkemaksujen perusteista päättäisi valtiovarainministeriö.

Voimaantulosäännöksessä säädettäisiin lisäksi, että asetuksella säädetään mistä ajankohdasta ja millä tavoin kunnat maksavat työnantajan eläkemaksua. Koska valtion virastoja ja laitoksia sekä liikelaitoksia lukuunottamatta on lain piirissä oleville yhteisöille säädetty erikseen velvollisuus suorittaa työnantajan eläkemaksu valtiokonttorille, on 4 §:n 1 momentin säännöksen toteuttamiseksi säädettävä voimaantulosäännöksessä, että eläkemaksu suoritetaan kuitenkin valtion eläkerahastolle.

Ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

3. Säättämisjärjestys

Perustettaessa valtion eläkerahastoa, sisältyi

hallitusmuodon 66 §:n 2 momenttiin säännös siitä, että tulo- ja menoarvion ulkopuolelle voidaan jättää rahasto, jota ei ole tarkoitettu vuotuisia tarpeita varten. Lakiehdotuksen (HE 163/1989 vp.) 5 §:n 1 momentissa ehdotettiin, että rahaston varoja voitaisiin käyttää lakisäästeisten eläkkeiden maksamiseen. Eduskunnan perustuslakivaliokunta totesi lausunnossaan 16/1989 vp, että vakiintuneen käytännön mukaan rahasto voidaan perustaa tavallisessa lainsäädäntöjärjestyksessä säädettävällä lailla, jos seuraavat kaksi edellytystä ovat voimassa: rahasto ei määrältään saa muodostua vuotuisen tulo- ja menoarvion verrattuna niin suureksi, että eduskunnalle hallitusmuodon mukaan kuuluva budjettivalta sen johdosta joutuisi vaaraan tulla loukatuksi, eikä rahastoa saa perustaa valtion vuotuisia tarpeita varten. Valiokunta katsoi, että lakiehdotusta voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, mikäli sitä muutetaan siten, että eläkkeiden maksamiseen tarvittavat varat sisällytetään entiseen tapaan valtion vuotuisen menoarvion. Eduskunta teki lakiehdotukseen perustuslakivaliokunnan ehdottaman muutoksen ja laki hyväksyttiin eduskunnassa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Hallitusmuodon 66 §:ää on muutettu lailla 1077/91. Nykyään 66 §:n 1 momentissa on ainoastaan säännös siitä, että eduskunta päättää varainhoitovuodeksi kerrallaan valtion talousarvion. Mahdollisuudesta rahaston perustamiseen ei ole säännöstä ja täten talousarvion ulkopuolisten rahastojen perustaminen on siten yleisesti tullut kielletyksi. Eduskunnan perustuslakivaliokunta on lausunnossaan 37/1992 vp hallituksen esityksestä 364/1992 vp valtion vakuusrahastosta annetun lain muuttamisesta todennut, että vakiintuneessa tulkintakäytännössä poikkeuksena perustuslaista säädettyä lakia voidaan muuttaa tavallisessa lainsäädäntöjärjestyksessä, jos muuttava laki ei laajenna sitä poikkeusta, joka muutettavalla lailla on tehty perustuslakiin. Kokonaisuuden kannalta epäolennaiset lisäykset ja muutokset, jotka sinänsä merkitsevät perustuslakipoikkeuksen vähäistä laajentamista, voidaan toteuttaa tavallisessa lainsäädäntöjärjestyksessä, jos perustuslakipoikkeuksena aikanaan säädetyn kokonaisyjär-

jestelyn luonnetta ja asiallista merkitystä ei tällä tavoin muuteta toisenlaiseksi.

Valtion eläkerahastosta annettu laki on alunperin säädetty tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Jos se säädettäisiin nyt, olisi se tehtävä perustuslainsäätämisyjärjestyksessä. Harkittaessa nyt ehdotettavan lain säätämisyjärjestystä, voitaneen lähteä perustuslakivaliokunnan yllä esitetystä tulkinnoista siten, että jos nyt ei ehdoteta laajennettavaksi poikkeusta hallitusmuodon 66 §:ssä säädetyistä valtion talousarvion vuotuisuusperiaatteesta ja tehtävät muutokset muutenkin ovat luonteeltaan epäolennaisia ja kokonaisyjärjestelyn luonnetta ja asiallista merkitystä ei muuteta toiseksi, voidaan laki säätää tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Valtion talousarvion vuotuisuusperiaatteen ei ehdoteta muutoksia nykyiseen verrattuna. Eläkkeet maksettaisiin edelleen valtion talousarviosta ja eduskunta päättäisi valtion talousarviota käsitellessään rahastosta tehtävän budjettisiirron suuruuden. Rahaston toiminta muuttuisi siten, että se alkaisi sijoittamaan varoja valtion talousarvion ulkopuolelle. Tämän vuoksi sille perustettaisiin johtokunta. Rahastolle tulisi maksuja myös valtion ulkopuolisilta valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvilta yhteisöiltä. Lisäksi esitetään eräitä pienempiä muutoksia. Hallituksen mielestä tehtävät muutokset eivät muuta kokonaisyjärjestelyn luonnetta ja asiallista merkitystä toiseksi. Kun myöskään valtion talousarvion vuotuisuusperiaatetta ei loukata, katsoo hallitus, että lainmuutokset ovat tehtävissä valtionpäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Työntekijäin eläkemaksusta ehdotetaan säädettäväksi aikaisemman erillisen yksivuotisen lain sijasta pysyvästi. Ehdotettu eläkejärjestelmän sisällä tapahtuva kustannusvastuun jakaminen työnantajien ja työntekijöiden kesken on tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen alaan kuuluva kysymys kuten perustuslakivaliokunnan lausunnossa 8/1992 vp todetaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion eläkerahastosta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1372/89) 1—6 §, sekä

lisätään lain 7 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin uusi 7 a ja 7 b § seuraavasti:

1 §

Valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan palvelukseen perustuvien tulevien eläkkeiden, perhe-eläkkeiden ja niihin verrattavien muiden etujen maksamiseen varautumiseksi ja näistä eduista valtiolle aiheutuvien menojen tasaamiseksi on valtion eläkerahasto.

2 §

Valtion eläkerahasto on valtion talousarvion ulkopuolinen rahasto, jota hoitaa valtiokonttori.

Rahastolla on johtokunta, joka päättää rahaston sijoitusperiaatteista ja vastaa rahastosta. Johtokunnan määrää valtiovarainministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Johtokunnassa on puheenjohtaja ja enintään kuusi jäsentä. Jokaisella jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen. Kolme jäsentä sekä näiden henkilökohtaiset varajäsenet on määrättävä valtion virkamiesten ja työntekijäin edustavimpien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Valtiovarainministeriö voi vapauttaa johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenen tehtävästään. Valtiovarainministeriö vahvistaa johtokunnan esityksestä rahaston työjärjestyksen.

3 §

Valtion eläkerahaston tuloja ovat rahastolle tuloutettavat valtion virastojen ja laitosten, liikelaitosten ja muiden yhteisöjen eläkemaksut, työntekijäin eläkemaksut sekä rahaston varoille saatavat tuotot. Lisäksi tuloja ovat siirtymämaksusta muutettaessa valtion virastoja, laitoksia tai liikelaitoksia osakeyhtiöiksi annetussa laissa (1341/92) tarkoitettujen yhtiöiden siirtymämaksut ja muut maksut, jotka erikseen rahaston tuloksi säädetään.

Valtion eläkejärjestelmän piirissä oleville henkilöille voidaan järjestää lakisääteisestä eläketurvasta poikkeavaa eläketurvaa sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää. Liikelaitoksen palveluksessa oleville henkilöille poikkeava eläketurva voidaan järjestää liikelaitok-

sen esityksestä. Poikkeavan eläketurvan järjestämisestä aiheutuvat maksut ovat myös rahaston tuloja.

Rahaston purkamisesta säädetään erikseen.

4 §

Valtion virastot ja laitokset, valtion liikelaitokset sekä yhteisöt tai laitokset, joiden henkilöstö kuuluu valtion eläkejärjestelmän piiriin suorittavat valtion eläkerahastolle työnantajan eläkemaksun, jonka perusteet valtioneuvosto määrää. Eläkemaksun suuruudesta ja suorittamisesta päättää valtiokonttori.

Valtion palveluksessa olevat henkilöt, sekä henkilöt, joiden oikeudesta eläkkeeseen valtion varoista on soveltuvin osin voimassa, mitä valtioon palveluksessa olevan henkilön oikeudesta eläkkeeseen on säädetty suorittavat valtion eläkerahastolle työntekijän eläkemaksun, joka on työntekijäin eläkelain (395/61) 12 b §:n 1 momentissa säädetyn eläkemaksuprosentin suuruinen osa 3 momentissa säädettävästä työntekijäin palkasta. Työntekijäin eläkemaksua suorittavat myös kansanedustajat ja valtioneuvoston jäsenet.

Työnantaja pidättää palkanmaksun yhteydessä työntekijäin eläkemaksun virka- tai työsuhteeseen perustuvasta ennakkoperintälain (418/89) 4 §:ssä ja rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) 4 §:ssä tarkoitettua palkasta ja tilittää sen valtion eläkerahastolle valtiokonttorin määräämällä tavalla.

Eläkemaksua koskevan muutoksenhaun osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä valtion eläkelain (280/66) 23 §:ssä säädetään.

5 §

Valtion eläkerahastosta voidaan vuosittain valtion talousarviossa siirtää valtiovarastoon määrä, joka vastaa enintään kolmea neljättäosaa 1 §:ssä tarkoitettuun palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta vuotuisesta menosta.

Työntekijäin eläkemaksusta koostuvia varoja on rahaston kirjanpidossa käsiteltävä siten, että ne voidaan erottaa työnantajan eläkemaksusta koostuvista varoista ja rahaston muista varoista. Työntekijäin eläkemaksusta koostuvia varoja saadaan 1 momentissa tarkoitettulla tavalla siirtää valtiovarastoon enintään yhtä suuri osuus kuin työntekijäin eläkelain mukaisessa eläkejärjestelmässä käytetään keskimääräisen eläkkeistä aiheutuvan vastuun tasaamiseen.

Valtion eläkerahaston varoja voidaan lainata valtion liikelaitoksille siten kuin valtiovarainministeriö määrää.

Se osuus rahaston varoista, jota ei siirretä valtiovarastoon, voidaan sijoittaa. Rahaston varat on sijoitettava turvaavalla ja tuottavalla tavalla.

6 §

Se osuus rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoista, jota ei käytetä 5 §:ssä säädetyillä tavoilla, lainataan valtiolle talousarviossa olevien menojen suorittamiseen sen mukaan kuin valtiovarainministeriö eduskunnan hyväksymien lainanottovaltuuksien puitteissa päättää.

Rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoille ja valtiolle lainatuille varoille valtio maksaa korkoa, joka on yhtä suuri kuin työntekijäin eläkelain mukaisessa eläkejärjestelmässä vakuutusmaksulainasta perittävä korko. Yhdystilillä oleville varoille maksettava korko tuloutetaan rahastolle vuosittain jälkikäteen helmikuun loppuun mennessä.

7 §

Rahaston tilinpäätöksen hyväksyy johtokunta ja vahvistaa valtiovarainministeriö.

7 a §

Jos eläkemaksuja ei suoriteta määräajassa, peritään rahastolle vuotuista viivästyskorkoa 16 prosenttia. Eläkemaksut ja viivästyskorot saadaan periä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annettussa laissa (367/61) säädetään.

7 b §

Työnantajat, joita tarkoitetaan 4 §:ssä ovat velvollisia antamaan valtiokonttorille kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen tämän lain toimeenpanoa varten. Valtiokonttorilla on oikeus tarkistaa työnantajien kirjoista tietojen oikeellisuus. Jos työnantaja jättää tiedot toimittamatta tai toimittaa ne myöhemmin kuin valtiokonttori määrää, voidaan eläkemaksu määrätä suoritettavaksi enintään kaksinkertaisena.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta . Lakia sovelletaan palkkaan, joka on maksettu lain voimassaollessa.

Tällä lailla kumotaan valtioneuvoston 13 päivänä lokakuuta 1988 tekemä päätös valtion liikelaitosten eläkemaksujen perusteista (867/88) ja valtioneuvoston 14 päivänä kesäkuuta 1990 tekemä päätös valtion virastojen ja laitosten eläkemaksujen perusteista (532/90).

Siitä mistä ajankohdasta ja millä tavoin kunnat ovat velvollisia maksamaan 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua työnantajan eläkemaksua säädetään erikseen asetuksella.

Jos muualla on erikseen säädetty työnantajan eläkemaksun suuruudesta ja suorittamisesta valtiokonttorille, suoritetaan maksu kuitenkin 4 §:n 1 momentissa säädetyin tavoin valtion eläkerahastolle.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**valtion liikelaitoksista annetun lain 25 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion liikelaitoksista 10 päivänä heinäkuuta 1987 annetun lain (627/87) 25 §:n 2 momentti,
 sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1373/89) seuraavasti:

25 §

Eläkkeet sekä muut etuudet ja korvaukset

tarkoitettut etuudet ja korvaukset peritään liikelaitokselta sen mukaan kuin valtioneuvosto määrää.

Valtion liikelaitosten maksamista eläkemaksuista säädetään valtion eläkerahastosta annetussa laissa (1372/89). Muut 1 momentissa

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
 kuuta .

Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ilkka Kanerva*

1.

Laki**valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion eläkerahastosta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1372/89) 1—6 §, sekä

lisätään lain 7 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin uusi 7 a ja 7 b § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

Valtion palvelukseen perustuvien tulevien eläkkeiden, perhe-eläkkeiden ja niihin verrattavien muiden etujen maksamiseen varautumiseksi ja näistä eduista valtiolle aiheutuvien menojen tasaamiseksi on valtion eläkerahasto.

1 §

Valtion *eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan* palvelukseen perustuvien tulevien eläkkeiden, perhe-eläkkeiden ja niihin verrattavien muiden etujen maksamiseen varautumiseksi ja näistä eduista valtiolle aiheutuvien menojen tasaamiseksi on valtion eläkerahasto.

2 §

Valtion eläkerahasto on valtion tulo- ja menoarvion ulkopuolinen rahasto, jota hoitaa valtiokonttori.

2 §

Valtion eläkerahasto on valtion *talousarvion* ulkopuolinen rahasto, jota hoitaa valtiokonttori.

Rahastolla on johtokunta, joka päättää rahaston sijoitusperiaatteista ja vastaa rahastosta. Johtokunnan määrää valtiovarainministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Johtokunnassa on puheenjohtaja ja enintään kuusi jäsentä. Jokaisella jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen. Kolme jäsentä sekä näiden henkilökohtaiset varajäsenet on määrättävä valtion virkamiesten ja työntekijäin edustavimpien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Valtiovarainministeriö voi vapauttaa johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenen tehtävästään. Valtiovarainministeriö vahvistaa johtokunnan esityksestä rahaston työjärjestyksen.

3 §

Rahaston tuloja ovat rahastolle tuloutettavat virastojen ja laitosten eläkemaksut sekä rahaston varoille saatavat tuotot.

3 §

Valtion eläkerahaston tuloja ovat rahastolle tuloutettavat *valtion* virastojen ja laitosten, *liikelaitosten ja muiden yhteisöjen* eläkemaksut, *työntekijäin* eläkemaksut sekä rahaston varoille saatavat tuotot. *Lisäksi tuloja ovat siirtymä-*maksusta muutettaessa valtion virastoja, laitoksia tai liikelaitoksia osakeyhtiöiksi annetussa laissa (1341/92) tarkoitettujen yhtiöiden siirtymämaksut ja muut maksut, jotka erikseen rahaston tuloksi säädetään.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Valtion eläkejärjestelmän piirissä oleville henkilöille voidaan järjestää lakisääteisestä eläketurvasta poikkeavaa eläketurvaa sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää. Liikelaitoksen palveluksessa oleville henkilöille poikkeava eläketurva voidaan järjestää liikelaitoksen esityksestä. Poikkeavan eläketurvan järjestämisestä aiheutuvat maksut ovat myös rahaston tuloja.

Rahaston purkamisesta säädetään erikseen.

4 §

Valtion virastot ja laitokset suorittavat rahastolle syntyvää eläkevastuuta vastaava vuotuista eläkemaksua, jonka perusteet valtioneuvosto määrää. Eläkemaksun suuruudesta ja suorittamisesta päättää valtiokonttori.

Valtion liikelaitosten eläkemaksusta on säädetty erikseen.

4 §

Valtion virastot ja laitokset, valtion liikelaitokset sekä yhteisöt tai laitokset, joiden henkilöstö kuuluu valtion eläkejärjestelmän piiriin suorittavat valtion eläkerahastolle työnantajan eläkemaksun, jonka perusteet valtioneuvosto määrää. Eläkemaksun suuruudesta ja suorittamisesta päättää valtiokonttori.

Valtion palveluksessa olevat henkilöt, sekä henkilöt, joiden oikeudesta eläkkeeseen valtion varoista on soveltuvin osin voimassa, mitä valtioon palveluksessa olevan henkilön oikeudesta eläkkeeseen on säädetty suorittavat valtion eläkerahastolle työntekijän eläkemaksun, joka on työntekijäin eläkelain (395/61) 12 b §:n 1 momentissa säädetyn eläkemaksuprosentin suurin osa 3 momentissa säädetävästä työntekijäin palkasta. Työntekijäin eläkemaksua suorittavat myös kansanedustajat ja valtioneuvoston jäsenet.

Työnantaja pidättää palkanmaksun yhteydessä työntekijäin eläkemaksun virka- tai työsuhteeseen perustuvasta ennakkoperintälain (418/89) 4 §:ssä ja rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) 4 §:ssä tarkoitetusta palkasta ja tilittää sen valtion eläkerahastolle valtiokonttorin määräämällä tavalla.

Eläkemaksua koskevan muutoksenhaun osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä valtion eläkelain (280/66) 23 §:ssä säädetään.

5 §

Rahastosta voidaan vuosittain tulo- ja menoarviossa siirtää valtiovarastoon määrä, joka vastaa enintään kolmea neljättäosaa valtion palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta vuotuisesta menosta.

5 §

Valtion eläkerahastosta voidaan vuosittain valtion talousarviossa siirtää valtiovarastoon määrä, joka vastaa enintään kolmea neljättäosaa 1 §:ssä tarkoitettuun palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta vuotuisesta menosta.

Työntekijäin eläkemaksusta koostuvia varoja on rahaston kirjanpidossa käsiteltävä siten, että

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

Se osuus rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoista, jota ei tarvita 5 §:ssä tarkoitettuun siirtoon, lainataan valtiolle tulo- ja menoarviossa olevien menojen suorittamiseen sen mukaan kuin valtiovarainministeriö eduskunnan hyväksymien lainanottovaltuuksien puitteissa päättää.

Rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoille ja valtiolle lainatuille varoille valtion maksaa korkoa, jonka suuruuden valtioneuvosto päättää ottamalla huomioon yleisen korkotason sekä työntekijäin eläkelain (395/61) mukaisessa eläkejärjestelmässä vakuutusmaksulainasta perittävän koron. Korko tuloutetaan rahastolle vuosittain jälkikäteen helmikuun loppuun mennessä.

6 §

Se osuus rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoista, jota ei käytetä 5 §:ssä säädettyillä tavoilla, lainataan valtiolle talousarviossa olevien menojen suorittamiseen sen mukaan kuin valtiovarainministeriö eduskunnan hyväksymien lainanottovaltuuksien puitteissa päättää.

Rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoille ja valtiolle lainatuille varoille valtio maksaa korkoa, joka on yhtä suuri kuin työntekijäin eläkelain mukaisessa eläkejärjestelmässä vakuutusmaksulainasta perittävä korko. Yhdystilillä oleville varoille maksettava korko tuloutetaan rahastolle vuosittain jälkikäteen helmikuun loppuun mennessä.

7 §

Rahaston tilinpäätöksen hyväksyy johtokunta ja vahvistaa valtiovarainministeriö.

7 a §

Jos eläkemaksuja ei suoriteta määräajassa, peritään rahastolle vuotuista viivästyskorkoa 16 prosenttia. Eläkemaksut ja viivästyskorot saadaan periä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa (367/61) säädetään.

7 b §

Työnantajat, joita tarkoitetaan 4 §:ssä ovat velvollisia antamaan valtiokonttorille kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen tämän lain toimeenpääntä varten. Valtiokonttorilla on oikeus tarkistaa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

työnantajien kirjoista tietojen oikeellisuus. Jos työnantaja jättää tiedot toimittamatta tai toimittaa ne myöhemmin kuin valtiokonttori määrää, voidaan eläkemaksu määrätä suoritettavaksi enintään kaksinkertaisena.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta . Lakia sovelletaan palkkaan, joka on maksettu lain voimassaollessa.

Tällä lailla kumotaan valtioneuvoston 13 päivänä lokakuuta 1988 tekemä päätös valtion liikelaitosten eläkemaksujen perusteista (867/88) ja valtioneuvoston 14 päivänä kesäkuuta 1990 tekemä päätös valtion virastojen ja laitosten eläkemaksujen perusteista (532/90).

Siitä mistä ajankohdasta ja millä tavoin kunnat ovat velvollisia maksamaan 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua työnantajan eläkemaksua säädetään erikseen asetuksella.

Jos muualla on erikseen säädetty työnantajan eläkemaksun suuruudesta ja suorittamisesta valtiokonttorille, suoritetaan maksu kuitenkin 4 §:n 1 momentissa säädetyin tavoin valtion eläkerahastolle.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**valtion liikelaitoksista annetun lain 25 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion liikelaitoksista 10 päivänä heinäkuuta 1987 annetun lain (627/87) 25 §:n 2 momentti,
 sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1373/89) seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

25 §

Eläkkeet sekä muut etuudet ja korvaukset

Liikelaitos maksaa henkilöstönsä eläkkeiden sekä palvelussuhteesta johtuvien henkilöstön omaisten perhe-eläkkeiden kattamiseksi valtion eläkerahastoon tuloutettavan eläkemaksun, jonka perusteet määrää valtioneuvosto. Muut 1 momentissa tarkoitetut etuudet ja korvaukset peritään liikelaitokselta sen mukaan kuin valtioneuvosto määrää.

Valtion liikelaitosten maksamista eläkemaksuista säädetään valtion eläkerahastosta annetussa laissa (1372/89). Muut 1 momentissa tarkoitetut etuudet ja korvaukset peritään liikelaitokselta sen mukaan kuin valtioneuvosto määrää.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
 kuuta _____